

Ming Oma wor su vun uns Famillich de Diva. Die wollt immer su gään jet Hüheres sin. Dann bei mir op der Kommelion - ich als Kommelionskind - et schellt.

Dat wor fröher su, dat die Fründinne vun der Mamm sich ungerinander geholfen han. Ein hät Äpelschlot gemaht, en andere Bottercremekoche, un - freudestrahlend, denn et gitt jo och Geschenke - loor ich an de Dür un dann denk ich: "Ach do leever Godd! Do kütt die Dinsens met ehre dreckelige Pänz." Klatsch - hatt ich eine hänge vun der Oma. "Do häs de Kommelion, do ka' mer dat nit su sage. Do bes jetz e fein Kind." So! Do stundt die Dinsens met ner Kump Äpelschlot. Dann de Oma zor Kommelion - vürnähm - mäht de Dür op un säht: "Ach, Frau Dinse, wären Se bitte so höflich un würden Sie die Kumpfe mit dem Äpelschlat in der Küche auf dem Küchenschaaf abstellen?"

Blau, Christine (61): *Huhdeutsch met Knubbele*

mɪŋ 'ʔoma dat fɔ: zɔ fɔn ʔɔns fɔn de fa'milɪf vɔ: dat zo di di:va nə di vɔlt:an ʔɪmɐ zo: jɛ:n jɛt hyɐɐs:ɪn:ə ʔɔn dan baɪ miɛ ʔɔp də kɔmɐlə'jo:n nə ʔɪz_als komɐlə'jo:nskɪŋk_ət ʃɛlt ʔɔn dɔ vɔ: dat fɛøɐ zo: dan han fɔn də 'fɛɔyndɪnə fɔn də mam di: han zɪf ʔunɐ'nandə jəhɔlfə də ʔe:nə hɛt 'ʔɛ:pɛlflo:t jɐma:t də ʔandɐɐə 'botɛkɐ:m,kɔ:xə jo_ɔn fɛɔydnɪʃtɛa:lɪ:ə_ət jɪt jo ʔox jɛʃɛŋkə nɛ lo_ɐ_ɪf ʔan də dyɛ nɛ_ɔn da dɛn_ɪ ʔa:x do le_ɐ_ɐ jɔt:ɔ kyt:i: dɪnzɪs met ʔɪɛ 'dɛkɛlɪjə pɛnts klaf had_ɪf ʔe:nə hɛŋə nə fɔn də 'ʔɔma dɔ hɛs_ɛ komɐlə'jo:n da kame dat nit zu: za:ɐə nə dɔ bɪs jɛts_ə faɪn kɪnt nə zo_ ʔɔn da ʃtɔnt:i dɪnzəs ʃtɔnt:i: met nɛ kɔmp 'ʔɛ:pɛlfɔ:d:ɔ: ʔɔn dan de 'ʔɔma tʃɔɛ komɐlə'jo:n 'fyɛnɛ:m:ɛ:t_ɐ dyɛ ʔop_ɔn zɛ:t:an ʔax fɛaɔ dɪnzə vɛ:ɐən zə bɪtə zo: 'hø:flɪf ʔɔn vɛɐdn_zi: di kɔmfə mɪd:ɛ:n 'ʔɛɐpɛlfɪa:t ʔɪn də kyfjə ʔɔf dɛn: 'kyfjənʃaɐf 'ʔap'ʃtɛlən